

7. માટી

ભગીરથ બ્રહ્મભક્ત

જન્મ ૫-૧-૫૪

ભગીરથ રૂધનાથજી બ્રહ્મભટનો જન્મ ગાંધીનગર જિલ્લાના કલોલ તાલુકાના નાદરી ગામે ૫-૧-૫૪ના રોજ થયો. તેમણે પ્રાથમિક શિક્ષણ વતનમાં અને માધ્યમિક શિક્ષણ સોજા હાઇસ્ક્યુલમાં લઈ માણસા અને અમદાવાદથી ઉચ્ચ શિક્ષણ પ્રાપ્ત કર્યું. તેઓ ૧૯૭૭ થી ગુજરાતીના અધ્યાપક તરીકે ૨૦૧૬ સુધી પેટલાદ, માંડવી, વિદ્યાનગર ખાતે સેવા આપી. સેવા નિવૃત્ત થયા - તેમણે કવિતા, વાર્તા, રેખાચિત્ર, લઘુકથા, નિબંધ અને વિવેચન ક્ષેત્રે કામ કર્યું છે. તેમના જ્ઞાનિતા સંગ્રહોમાં ‘માનવતાના ભેરુ’, ‘મીઠા વગરનો રોટલો’, ‘અક્ષરનાં અજવાળાં’, ‘આથમતાં અજવાળાં’, ‘પ્રકૃતિ પર્વ’ અને ‘માણસાઈના ધરુ’ મુખ્ય છે. આ સંગ્રહો એકાધિક યુનિવર્સિટીમાં પાઠ્યપુસ્તકમાં સ્થાન પામ્યા છે. તેમને ‘કુમાર’ સુવર્ણચંદ્રક (૨૦૦૮) અને ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી અને ગુજરાતી સાહિત્યપરિષદનાં એકાધિક પારિતોષિકો પ્રાપ્ત થયાં છે. પ્રસ્તુત નિબંધ તેમના ‘પ્રકૃતિપર્વ’માંથી લેવામાં આવ્યો છે.

“માહિતીનિબંધ”ની વાત કરતાં આપણે નિબંધનાં મહત્વનાં લક્ષણો જોયાં છે. તેના મુખ્ય બે પ્રકારમાં બીજો તે લલિતનિબંધ ગણાયો છે.

નિબંધમાં કોઈ પણ વિષય વિશેના પોતાના વિચારોને, અર્થધટનોને, અભિપ્રાયોને સંવેદનરૂપે, ભાવાત્મક રીતે રજૂ કરવામાં આવે ત્યારે તે લલિત નિબંધ બને. તેમાં વિચારનું, માહિતીનું, વિગતનું અને ખુદ વિષયનું મહત્વ નથી જેટલું તે વિશે લેખકે પોતે એ વિશે અનુભવેલા સંવેદનોનું, ભાવો, લાગણીઓનું છે આ કારણે લલિત નિબંધની ભાષા ભાવાત્મક અને ક્યારેક કાવ્યાત્મક બની જતી હોય છે. એમાં ઉપમાઓ, દષ્ટાંતો, અતિશક્તિઓ વગેરે પણ આવે. એમાં ‘હું’ અને એ ‘હું’ની એ વિષય વિશેની લાગણી કેન્દ્રમાં હોય.

આ કારણે તેને અંગત નિબંધ .. પણ કહેવામાં આવે છે. એને લેખકના અહ્મુના રગડા તરીકે અથવા લેખકના અહ્મુના પ્રતિબિંબ તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે. એમાં અંગત ગમા-અણગમા, અંગત અભિપ્રાયો, અંગત અનુભવો બધું આવી શકે.

આમ છતાં તેની ભાષા અને રજૂઆત શાણગારાયેલી, આલંકારિક, અસરકારક અને દિલને અડકી જનારી હોવાથી તે વાંચવો ગમે છે.

ગુજરાતી સાહિત્યમાં અંગત નિબંધ લખનારામાં ઉમાશંકર જોશી, સૂરેશ જોધી, દિગીશ મહેતા, રતિલાલ ‘અનિલ’ જ્ઞાનિતા છે.

આ વિશ્વમાં જ્યારે કશું જ ન હતું ત્યારે અવકાશમાં વાયુ અને રજુકણ ચક્કર ચક્કર ફરતાં હતાં. એ ગતિને કારણે અજ્ઞિન, તેજ પેદા થયાં. એની ગતિ ઓછી થતાં વાયુ ઠંડો થયો. પાણી બન્યું. રજુકણ એકદાં થઈ ચોંટી જતાં માટી બની. એમાંથી જ તારા, ગ્રહો, નિહારિકા સર્જયાં. આપણી સૂર્યમાળા સર્જાઈ. પૃથ્વી જન્મી. પૃથ્વી પર જીવ સૂચિ અસ્તિત્વમાં આવી.

વિજ્ઞાનની આવી મહત્વની વાત આ લલિત નિબંધમાં સરળ શબ્દોમાં રજૂ કરાઈ છે. માટી સાથેનો વ્યક્તિનો સંબંધ સંવેદનપૂર્વક આલોખાયો છે. માનવજીવનમાં માટીનું મહત્વ રજૂ થયું છે. માટીમાંથી જન્મેલો માણસ આખરે માટીમાં ભણી જાય છે. કલ્યાણાઓ અને ભાષાની લીલા પણ તમને આ નિબંધમાં જોવા મળશે.

સમજણની પાંખ ફૂટી તે પહેલાંથી મારી સાથે જોડાયેલો છું. દાંત નહોતા ફૂટ્યા ત્યારથી મારી ખાતાં શીખ્યો છું. ભાંખોડિયાં ભરતાં અને પાપા પગલી ચાલતાં પણ મારીમાં જ શીખ્યો. થોડા મોટા થયા પછી ભીની થયેલી મારીમાં પહેલાં પગલાંની હારને નિહાળવાનો આનંદ લુંટ્યો છે. મારા બેતરમાં પગ મેલું કે એની મારીએ વહાલથી મને ઉંચકી લીધો છે. ખેતરની ચિકણી થયેલી મારીએ મારા એના ડેયામાં ધૂટણ સુધી ઊતરી ગયેલા પગને જીદ્ધી પકડી રાખ્યા છે.

વરસાદના દિવસોમાં મારીની ગંધનો કેફ ચડતો. વરસાદ તો પછી આવતો, પણ વરસાદ આવી રહ્યો છે તેની વધાઈ ખાતી સુગંધ પહેલાં આવતી. એ ઠંડી ઠંડી તાજી તાજી મહેક આખા અસ્તિત્વને ભર્યું ભર્યું કરી મેલતી. નહાતો મારીમાં, ખાતો મારીમાં. મારીમિશ્રિત પાણીનો સ્વાદ હજુ જીબ ઉપર બેઠો છે જ્યારે જ્યારે નવી ઢોચકીનું પાણી પીવા મળે ત્યારે એ સ્વાદ જીવતો થાય.

મારીખાં મા સાથે મારી લેવા ગયો છું. મારીનું તગારું માથે ચડાવી કોસ-બે કોસ ચાલ્યો છું. એ મારીમાં છાણ-પાણી બેળવી બનાવેલી ગાર ખૂંદી છે. માની સાથે એ ગારમાં ઓકળીઓ પાડી છે. રિસાઈ જતો ત્યારે આળોટ્યો છું મારીમાં. એ એના ઉપર મારી ચડાવીને થેપી છે એ મારીનાં ઘર બનાવ્યાં છે. મારીથી ઘર શાશગાર્યો છે. મારીનાં રમકડાં બનાવ્યાં છે. મારીના મહાદેવ, મારીના નાગદેવતા, મારીનાં શીતલામાતા, મારીમાં ગોર્ખમા, ચકલી, કબૂતર, મોર, પોપટ, ગાલ્લી, આડણીઓ, વેલણ બધું મારીનું. રોટલો ય મારીનો ને કલાડી ય મારીની. સગડીય મારીની ને ચૂલો ય મારીનો. મારીની જ બધી માયા.

બાળપણમાં મારીમાં જ લીટીઓ તાજાતાં શીખ્યો છું. ત્રિકોણ અને ચોરસ, લંબચોરસ અને વર્તુળ એવાં નામ તો શિક્ષકે શીખવ્યાં પણ તે પહેલાં એ બધાંનો પરિચય મારીએ કરાવેલો. એકડો પાડતાં શીખ્યો તે પણ મારીમાં અને કક્કો-બારાખડી ધૂંટ્યાં એ પણ મારીમાં.

બાનાં પાડી ઘડી રમતો મારીમાં રમ્યો છું. મારીમાં જ ગિલ્લી-દડા અને હુતુતુ ખેલ્યા છે. મારીમાં લાંબા કૂદકા માર્યા. મારીમાં જ હાર્યો છું અને મારીમાં જ જત્યો છું. મારીએ લાડ લડાવ્યાં છે. મારીને ખોળે ઉછર્યો છું.

મારીના કેટકેટલા રંગ જોયા છે ! કાળી મારી, રાતી મારી, ભૂખરી મારી ! બાપા બેતરમાં મારીને ઉપરતળે કરતા અને બે-ત્રાશ મહિનામાં તો એ મારી લીલીછમ બનીને લહેરાઈ ઊઠતી. એ જ મારી આંબા ઉપર મહેકવા માંડતી.

પગનાં તળિયાં બળે તો ભીની મારીએ બળતરા મટાડી છે. ચામડીના રોગો એણે મટાડ્યા છે. માથું દુઃખે ત્યારે તેને માથે બાંધી છે. તાવ આવે ત્યારે એને પેટે બાંધી છે. આંખ આવી હોય ત્યારે આંખે બાંધી છે.

હવે થોડું થોડું સમજાય છે કે હું પણ પેલા ઉપરવાળાનું મારીનું રમકું જ છું. કદાચ આ આખું જગત પણ....

ટિપ્પણી

મહેક - સુગંધ, સુવાસ ઢોચકી - નાની માટલી, ઘડો મારીખાં - મારીની ખાણ તગારું - છાબડા આકારનું લોખંડનું બનેલું પાત્ર ગાર - ભીની મારી અને છાણાંનું મિશ્રણ ઓકળી - લીંપણમાં આંગળીઓથી પડેલી ભાત

શિદ્ધિપ્રયોગ

ભાખોડિયાં ભરવાં - કાર્ય કે પ્રવૃત્તિનો આરંભ કરવો (શીખવું) (શીખવાની શરૂઆત કરવી)

લાડ લડાવવાં - ખૂબ વ્હાલ કરવું

કેફ ચડવો - નશો ચડવો

વધાઈ ખાવી - ખુશીના સમાચાર આપવા

સ્વાધ્યાય

પ્રશ્ન 1. નીચેના પ્રશ્નોના એક-બે વાક્યમાં ઉત્તર આપો.

1. લેખકે ક્યારથી માટી ખાવાનું શરૂ કર્યું હતું ?
2. લેખકને શાનો કેફ ચડતો હતો ?
3. વરસાદ પડે એ પહેલા કોણ આવી પહોંચે છે ?

પ્રશ્ન 2. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર ટૂંકમાં આપો.

1. લેખક માટીમાંથી કદ્દ કદ્દ વસ્તુઓ બનાવી હતી ?
2. લેખકને ભણવામાં માટી શી રીતે મદદરૂપ બની ?
3. જુદાં જુદાં રોગોનો ઉપચાર કરવામાં લેખકે માટીનો કેવી રીતે ઉપયોગ કર્યો હતો ?

પ્રશ્ન 3. નીચેના પ્રશ્નોના ઉત્તર આપો.

1. લેખક પોતાને ઉપરવાળાનું માટીનું રમકું શા માટે કહે છે ?
2. તમે માટીની મહેકનો અનુભવ ક્યારે ક્યારે કર્યો છે ?
3. આપણે બધા ભગવાનનાં રમકડા છીએ એવું કહી શકાય ? શા માટે ?
4. લેખકનો માટીપ્રેમ વર્ણવો.

પ્રશ્ન 4. સમાનાર્થી શબ્દો લખો.

હૈયું, કેફ, મા, આંખ, ચામડી

પ્રશ્ન 5. વિરુદ્ધાર્થી શબ્દો લખો.

સુંગંધ, બાળપણ, હાર, ભગવાન

આટલું કરો

1. માટીનું કોઈ એક રમકું બનાવીને વર્ગખંડમાં રજૂ કરો.
2. વર્ષાંતુના પહેલા વરસાદ વખતે તમને થતી ‘માટીની મહેક’નો અનુભવ લખી વર્ગખંડમાં વાંચી સંભળાવો.

વ्याकरण

સંધિ

તમે જાણો છો કે જ્યારે બે શબ્દ પાસે આવે ત્યારે પહેલા શબ્દના છેલ્લા અક્ષર અને બીજા શબ્દના પ્રથમ અક્ષરમાં ઉચ્ચારણ સંદર્ભે પરિવર્તન – તે સંધિ એટલે કે સંધિ એ ‘બોલવા’ – નો વિષય છે.

આપણે પુનરાવર્તન કરીએ ? નીચેના વાક્યો વાંચો, આ વાક્યોમાં સંધિ છે. તમે ઓળખી શકશો ?

1. મેં અને તારી બાએ સ્વેચ્છાએ ગરીબી સ્વીકારી.
 2. રિક્ષાવાળાની સહાનુભૂતિ સમજી શકાય એવી હતી.
 3. ગાંધીજીએ સૌ પ્રથમ સત્યાગ્રહના હથિયારનો ઉપયોગ કર્યો.
 4. એ જ મને કહેતો હતો કે વિદ્યાધિકારીના ડેડકલાઈ છે.
 5. સામે જ નગાધિરાજ હિમાલય તેની અનુપમ સુંદરતા સાથે ઉભો હતો.
- ઓળખી શક્યો? ચાલો, સાથે જોઈએ :
1. સ્વેચ્છા, 2. સહાનુભૂતિ, 3. સત્યાગ્રહ, 4. વિદ્યાધિકારી, 5. નગાધિરાજ, હિમાલય,

અનુપમ

1. સ્વેચ્છા	-	સ્વ	+	દૃચ્છા
2. સહાનુભૂતિ	-	સહ	+	અનુભૂતિ
3. સત્યાગ્રહ	-	સત્ય	+	આગ્રહ
4. વિદ્યાધિકારી	-	વિદ્યા	+	અધિકારી
5. નગાધિરાજ	-	નગ	+	અધિરાજ
હિમાલય	-	હિમ	+	આલય
અનુપમ	-	અન	+	ઉપમ

ચાલો તો કેટલીક સંધિ જોઈએ. તમે ધ્યાનપૂર્વક વાંચીને વિગ્રહ સમજો. તેના દ્વારા તમારી ભાષાસર્જિતા કેળવો.

કૃષ્ણાર્જુન	કૃષ્ણ	+	અર્જુન	ગુણાધીશ	ગુણ	+	અધીશ
ન્યાયાધીશ	ન્યાય	+	અધીશ	દેશાભિમાન	દેશ	+	અભિમાન
રામાયણ	રામ	+	અયન	રામાવતાર	રામ	+	અવતાર
લક્ષ્માધિપતિ	લક્ષ	+	અધિપતિ	શૈતાંબર	શૈત	+	અંબર
દેવાલય	દેવ	+	આલય	સ્વાર્થ	સ્વ	+	અર્થ
ઉપાહાર	ઉપ	+	આહાર	કાર્યાલય	કાર્ય	+	આલય
ગાજાજન	ગાજ	+	આનન	ગોળાકાર	ગોળ	+	આકાર
જીવાત્મા	જીવ	+	આત્મા	નિત્યાનંદ	નિત્ય	+	આનંદ
પરમાત્મા	પરમ	+	આત્મા	પ્રારંભ	પ્ર	+	આરંભ
રસ્તાત્મા	રસ	+	આત્મા	વાતાવરણ	વાત	+	આવરણ
નાસ્તિક	ન	+	આસ્તિક	સિંહાસન	સિંહ	+	આસન
સ્વાધીન	સ્વ	+	આધીન	હતાશા	હત	+	આશા

હર્ષવિશ	હર્ષ	+	આવેશ	પુસ્તકાલય	પુસ્તક	+	આલય
શાળોપયોગી	શાળા	+	ઉપયોગી	મદોન્મત	મદ	+	ઉન્મત
અથેતિ	અથ	+	ઈતિ	નેતિ	ન	+	ઈતિ
રમેશ	રમા	+	ઈશ	યોગેશ	યોગ	+	ઈશ
સુરેન્દ્ર	સુર	+	ઈન્દ્ર	પુત્રૈપણા	પુત્ર	+	એપણા
દિગંબર	દિક	+	અંબર	સંરક્ષણ	સમ્	+	રક્ષણ
વિદ્યાલય	વિદ્યા	+	આલય	બ્રહ્માનંદ	બ્રહ્મા	+	આનંદ
આજ્ઞાધીન	આજ્ઞા	+	અધીન	ભાષાંતર	ભાષા	+	અંતર
વિદ્યાર્થી	વિદ્યા	+	અર્થી	ચિંતાજ્ઞિ	ચિંતા	+	અજ્ઞિન
યથેષ્ટ	યથા	+	ઈષ્ટ	અગ્ન્યાસ્ત્ર	અજ્ઞિને	+	અસ્ત્ર
અત્યંત	અતિ	+	અંત	પર્યટન	પરિ	+	અટન
વિતરેક	વિ	+	અતિરેક	પરીક્ષા	પરિ	+	ઈક્ષા
ગિરીશ	ગિરિ	+	ઈશ	પૃથ્વી	પૃથુ	+	ઈ
સિંધૂર્ભિ	સિંહુ	+	ઊર્ભિ	સૂક્તિ	સુ	+	ઊક્તિ
અન્વેષણ	અનુ	+	એપણા	પરમેશ્વર	પરમ	+	ઈશ્વર
માત્રપણ	માતૃ	+	અર્પણ	માત્રથે	માતૃ	+	અર્થે
પિત્રાદેશ	પિતૃ	+	આદેશ	સદ્ભાવના	સત્ત	+	ભાવના
જગાદીશ	જગત	+	ઈશ	સદ્ગતિ	સત્ત	+	ગતિ
વિદ્યુલ્લેખા	વિદ્યુત	+	લેખા	તલ્લીન	તત્ત	+	લીન
જગત્તાયક	જગત	+	નાયક	ચિન્મય	ચિત્ર	+	મય
તન્મય	તત્ત	+	મય	સન્મતિ	સત્ત	+	મતિ
વાડુમય	વાડુ	+	મય	ઉચ્ચારણ	ઉત્ત	+	ચારણ
સજજન	સત્ત	+	જન	ઉચ્છવાસ	ઉત્ત	+	શ્વાસ
ઉદ્ધાર	ઉત્ત	+	ધાર	ઉચ્છુંખલ	ઉત્ત	+	શુંખલ
સંધિયેષદ	સંધિ	+	છેદ	આચ્છાદન	આ	+	છાદન
અનુયેષદ	અનુ	+	છેદ	સંચય	સમ્	+	ચય
સંકલ્પ	સમ્	+	કલ્પ	સંબંધ	સમ્	+	બંધ
સંપૂર્ણ	સમ્	+	પૂર્ણ	સંમતિ	સમ્	+	મતિ
કુર્જન	કુ:	+	જન	કુશ્ક	કુ:	+	ચક
કુર્ગધ	કુ:	+	ગંધ	નિર્દ્ય	નિ:	+	દ્ય
ધનુર્ધર	ધનુ:	+	ધર	ધનુર્વિધા	ધનુ:	+	વિદ્યા
કુરાગ્રહ	કુ:	+	આગ્રહ	કુરાચાર	કુ:	+	આચાર
નિરાકાર	નિ:	+	આકાર	નિશ્ચિંત	નિ:	+	ચિંત
કુજ્જાળ	કુ:	+	કાળ	નિજ્જપટ	નિ:	+	કપટ

નિ:શબ્દ	નિ:	+	શબ્દ	ચતુર્ભોણ	ચતુ:	+	કોણ
ચતુર્ભાદ	ચતુ:	+	પાદ	ધનુષ્ટકાર	ધનુ:	+	ટકાર
પુનરુદ્ધાર	પુન:	+	ઉદ્ધાર	નિસ્તેજ	નિ:	+	તેજ
અધોગતિ	અધ:	+	ગતિ	નીરવ	નિ:	+	રવ
નીરસ	નિ:	+	રસ	નીરોગી	નિ:	+	રોગી
મનોહર	મન:	+	હર	શિરોમણિ	શિર:	+	મણિ
સરોજ	સર:	+	જ	નાવિક	નૌ	+	ઈક
પવન	પો	+	અન	પાવક	પો	+	અક

આ સંધિ તો વાંચો જ. પણ સાથોસાથ પાઠના આરંભે કેટલાંક વાક્યોમાં આપ્યાં છે તેમ તમારા પાઠ્યપુસ્તકમાંથી પણ સંધિશબ્દો શોધવા અને તેનો વિગ્રહ કરવો તે સંધિના દઢીકરણ માટેનો સચોટ ઉપયોગ છે.